

Després de la sentència, política

MIQUEL ICETA

AVUI, 03/07/10

Dilluns el Tribunal Constitucional va dictar sentència sobre el recurs presentat pel Partit Popular contra l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Per ara coneixem la resolució, la conclusió de la sentència on es recullen els articles que de forma total o parcial són considerats inconstitucionals i aquells que han estat objecte d'una interpretació restrictiva en funció de la qual són declarats constitucionals. No estarem en condicions, doncs, d'establir una valoració jurídica rigorosa i solvent de la sentència fins que no la coneguem en tots els aspectes. Sí que podem, però, fer-ne una valoració política.

Cal subratllar, en primer lloc, la indignació que ens provoca que un Tribunal Constitucional en una situació tan anòmala com l'actual hagi dictat una sentència que modifica, ni que sigui parcialment, una llei com l'Estatut, que ha estat el fruit d'un acord entre el Parlament de Catalunya i el Congrés de Diputats i el Senat, aprovat com a llei orgànica per majoria absoluta de les Corts Generals i sotmès a referèndum dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Aquesta indignació també es fonamenta en la plena i normal vigència de l'Estatut al llarg de quatre anys, el seu desplegament normatiu (cinquanta lleis de desenvolupament estatutari; només una recorreguda davant el Tribunal Constitucional), noves competències ja assumides, i un nou model de finançament autonòmic inspirat directament de l'Estatut, que no caldrà revisar.

Donada la situació anòmala del Tribunal (incomplet, amb un dels seus membres recusat, amb quatre membres que han vist artificialment prorrogat el seu mandat en més de dos anys i mig), per què no s'ha inhibit el Tribunal Constitucional? Per què no ha dictat una sentència que avalés la plena constitucionalitat de l'Estatut, tenint en compte que tot el seu desplegament ulterior també està subjecte al control de constitucionalitat? Per què el tribunal ha decidit imposar la seva visió a la del legislador? Per què ha decidit actuar sense respectar la voluntat popular expressada en el referèndum? Per què el tribunal ha decidit decantar-se per una interpretació restrictiva del pacte constitucional?

És obvi que ens trobem davant d'un exemple evident d'irresponsabilitat i d'absoluta manca de visió d'Estat. El Tribunal Constitucional no ha estat a l'alçada i ha provocat un problema polític i jurídic de conseqüències imprevisibles, que afecta també els altres Estatuts d'Autonomia que van inspirar-se en el nostre.

Malgrat tot, hem de destacar que el Partit Popular no ha assolit el seu objectiu, l'Estatut no ha estat liquidat. Recordem que el Partit Popular havia recorregut 114 articles, instant que fossin declarats inconstitucionals. I només ha assolit aquest objectiu en 14 casos, la majoria dels quals només en forma parcial. En 74 dels articles recorreguts no s'han produït ni retocs ni cap mena d'interpretació restrictiva.

Ara toca respondre políticament a la sentència, acatant-la, sí, però mostrant clarament la nostra disconformitat. Mantenint el nostre compromís de defensa del contingut íntegre de l'Estatut i de desplegament en plenitud del seu potencial d'autogovern. Exigint la

lectura àmplia i generosa del pacte constitucional i l'evolució federal de l'Estat de les Autonomies. Aquest és l'objectiu fixat pel president Montilla que requereix unitat, fermesa i intel·ligència. Per nosaltres, els Socialistes de Catalunya, no quedarà.